

CERCA LOCAL

Marc Asenjo i Ponce de León Joan Marcè i Igual
Iñigo Moreno i Caireta

12 d'abril de 2016

1 Implementació estat

La nostra implementació d'estat utilitza dos vectors de 2 dimensions. Un conté els fitxers que ha demanat cada usuari i l'altre vector, el servidor que serveix aquest fitxer. Així doncs al modificar l'estat només es modifica el segon vector permetent que el primer sigui una variable **static**.

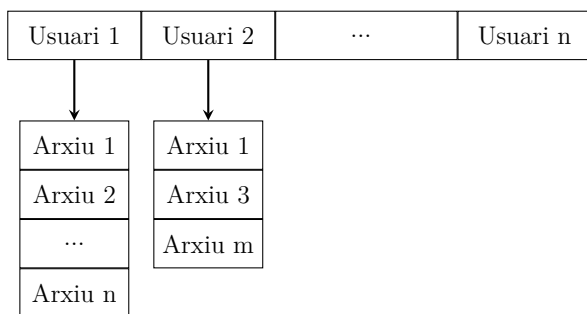

Figura 1: Representació del vector de fitxers sol·licitats per cada petició

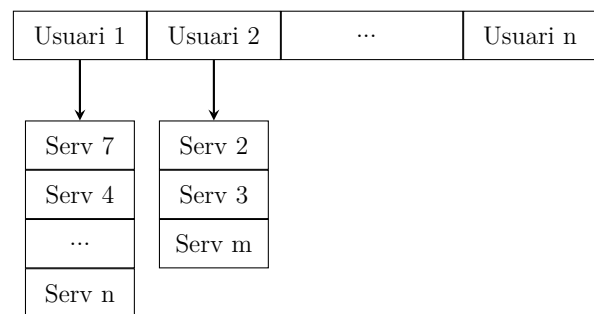

Figura 2: Representació del vector dels servidors assignats a cada petició

2 Operadors

S'han creat dos operadors diferents, tots dos basats en el mateix principi. El primer operador (1) canvia el servidor que serveix una petició. Donats un identificador de usuari (**uid**), una petició (**rid**) i un servidor (**sid**). Assigna el servidor **sid** perquè envii la petició **rid**.

```
public void swapServer(int uid, int rid, int sid);
```

El segon operador (2) és igual que el primer però aplicant-ho dos cops de manera que es canvien els servidors assignats a dues peticions. Això permet generar successors molt diferents els uns dels altres de manera que (en teoria) es poden trobar més solucions tot i que el temps d'execució és més elevat.

3 Estratègies solució inicial

S'han plantejat dues estratègies generadores de la solució inicial, la primera, per cada petició, assigna un servidor aleatori que contingui el fitxer demanat; la segona, assigna a cada petició el servidor amb menys temps de transmissió per aquesta petició.

4 Funcions heurístiques

Tal i com s'explica a l'enunciat s'han de crear dos heurístics, un per tal de minimitzar el temps del servidor que necessita més temps per transmetre les seves peticions i un altre per minimitzar el temps total de transmissió però amb un temps per servidor el més similar possible entre tots els servidors.

Pel primer heurístic s'ha agafat com a valor de l'heurístic el valor de temps del servidor que triga més.

Pel segon heurístic s'ha agafat com a valor de l'heurístic la següent fórmula sobre el conjunt de dades dels temps de transmissió de cada servidor.

$$\mu \cdot \bar{x}^2 + \sigma^2$$

On σ és la variància, \bar{x} és la mitjana i μ és un factor que s'ha d'escollir experimentalment.

5 Experiments

5.1

Es demana escollir el conjunt d'operadors que dona millors resultats per a la funció heurística que optimitzi el primer criteri. Per obtenir els resultats s'han utilitzat 10 llavors diferents, han estat les mateixes 10 tant per l'operador 1 com pel 2. Als resultats es pot veure que les solucions dels operadors 1 i 2 són molt semblants, la solució obtinguda amb l'operador 2 és millor però en canvi el temps per trobar la solució és tant gran que ni tan sols s'aprecia al gràfic pel que s'acaba escollint l'operador 1.

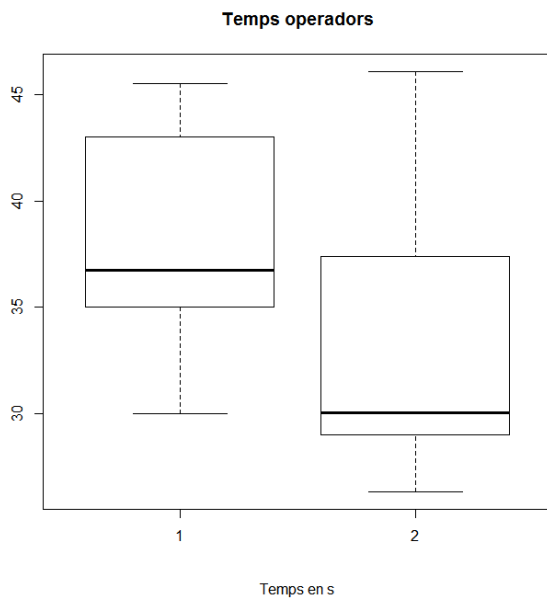

Figura 3: Box plot dels temps màxims dels resultats al utilitzar l'operador 1 i 2

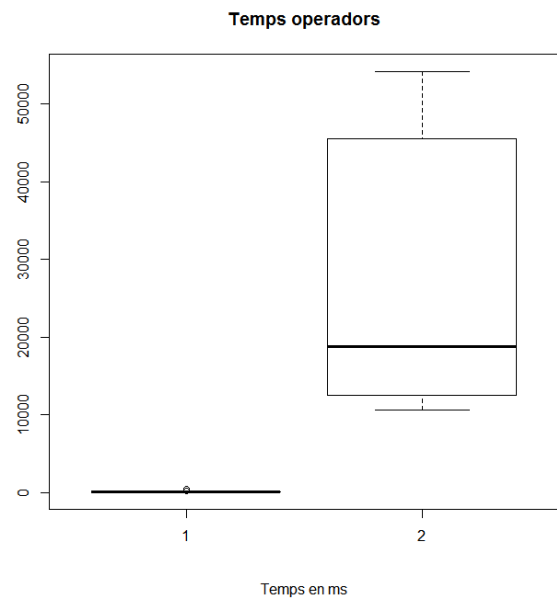

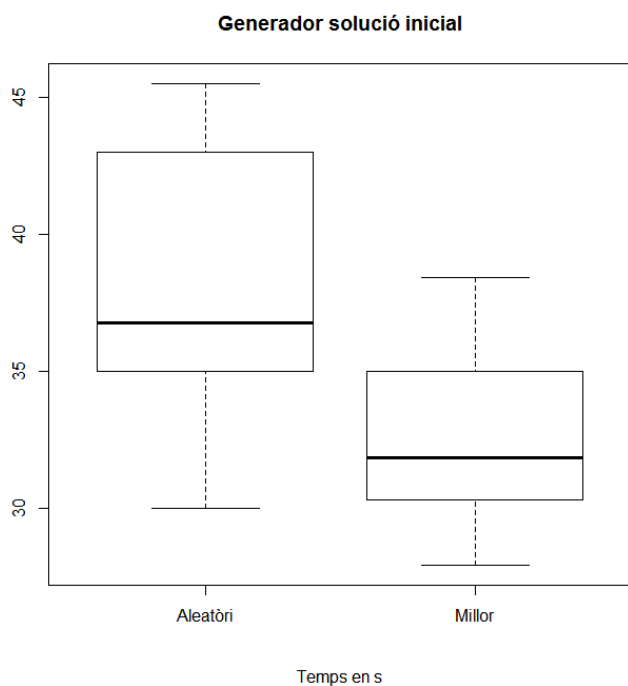
Figura 4: Box plot dels temps que es triga en calcular la solució amb els operadors 1 i 2

Operador 1		Operador 2	
Resultat (s)	Temps (ms)	Resultat (s)	Temps (ms)
35	415	30	45.523
41	110	29	54.225
35	168	37,4	16.391
35,5	104	34	11.272
45,5	81	46,1	10.543
35,5	91	30,1	15.442
43	33	28,4	34.781
30	89	29,9	21.260
38	53	40,3	12.497
44	79	26,3	47.050

Taula 1: Resultats i temps obtinguts amb els operadors 1 i 2

5.2

Es demana comparar l'estratègia de generació de la solució inicial amb els criteris de l'apartat anterior. També s'han utilitzat 10 llavors diferents per obtenir els paràmetres inicials.

Aleatori	Millor servidor
35	32,8
41	35,6
35	32,4
25,5	30,3
45,5	38,4
35,5	29,7
43	35
30	27,9
38	30,6
44	31,3

Taula 2: Resultats (en segons) dels dos algorismes de generació

Figura 5: Box plot dels temps màxims dels resultats

5.3

En aquest experiment s'han de trobar els paràmetres que donaran un millor resultat al Simulated Annealing per l'heurístic 1. Per fer-ho es busca exhaustivament els valors de λ i k mantenint constants el nombre d'iteracions i passos per canvi de temperatura. S'ha decidit establir aquests valors a 20.000 i 20 respectivament ja que amb aquests valors es troben bons resultats en un temps d'execució relativament petit. La cerca dels valors de λ i k ha seguit el següent patró:

Primer s'ha escollit valors de λ i k molt extrems per veure quins ordres de magnitud donaven uns resultats millors: $k = \{1, 1e6; 1e12\}$ i $\lambda = \{1e-5; 0,01; 1\}$. El millor d'aquests resultats ha estat $k = 1; \lambda = 0,01$.

Tot seguit s'han acotat millor els resultats, tornant a repetir l'experiment amb $k = \{1, 1e2; 1e4\}$ i $\lambda = \{0,001; 0,01; 0,1\}$. Dels resultats d'aquest experiment es pot observar que els valors on $\lambda = 0,1$ i $k = 1e4$ són significativament més alts que la resta, però els altres són molt similars. Finalment s'acaben d'acotar els valors repetint l'experiment amb $k = \{1; 10; 100\}$ i $\lambda = \{0,001; 0,03; 0,01\}$. Novament es veu que els resultats són molt similars, així que es decideix parar aquí i agafar com a millors paràmetres els valors $k = 10$ i $\lambda = 0,03$.

k	λ		
	0,0001	0,01	1
1	25.506	25.497	44.943
1e6	42.973	25.651	43.790
1e12	42.337	25.998	45.401

Taula 3: Primer experiment

k	λ		
	0,001	0,01	0,1
1	25.610	25.497	30.733
1e2	25.867	25.577	30.788
1e4	26.666	25.715	30.474

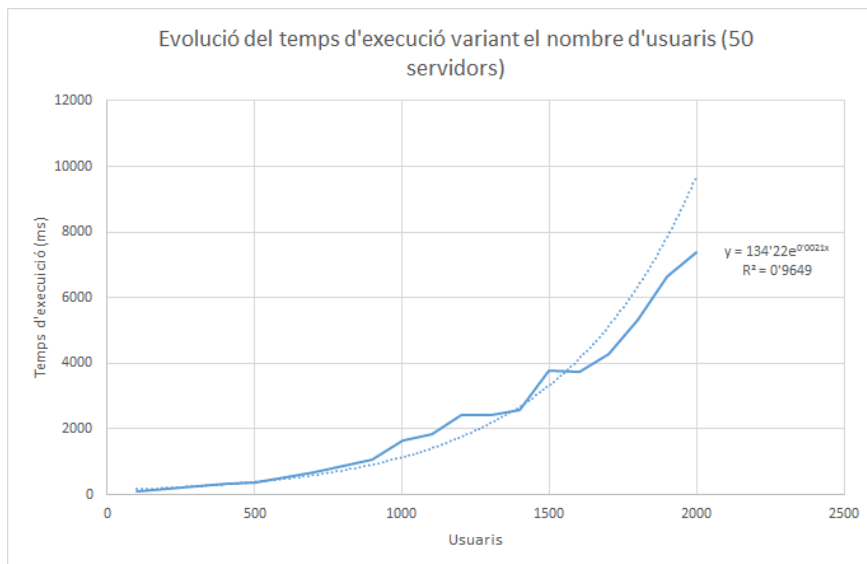
Taula 4: Segon experiment

k	λ		
	0,001	0,03	0,01
1	25.610	25.745	25.497
10	25.867	25.677	25.577
100	26.666	25.446	25.715

Taula 5: Tercer experiment

5.4

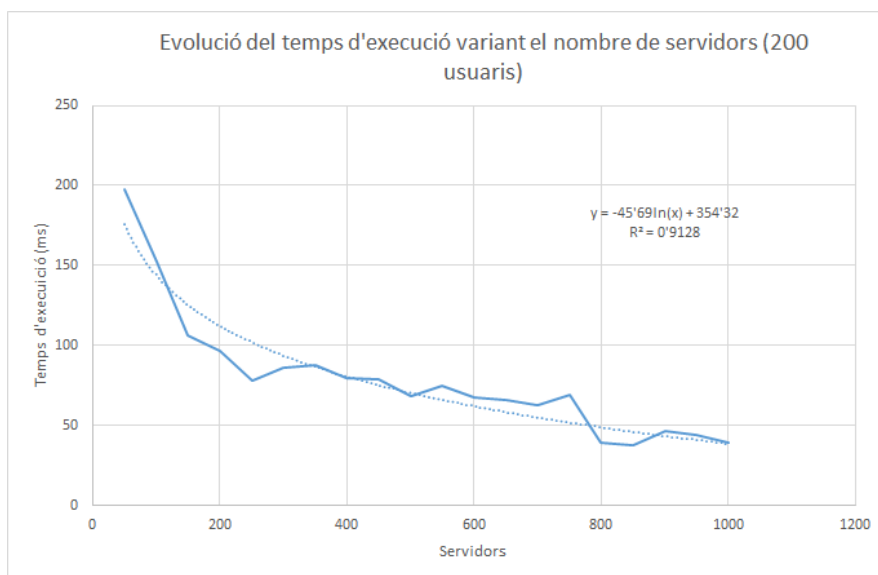
Ara s'ha de trobar com afecta la mida del problema al temps d'execució del Hill Climbing. Primer es mirarà com afecta el nombre de usuaris i després també, el de servidors. En el primer gràfic es pot veure el temps d'execució del programa amb 50 servidors i usuaris entre 100 i 2000. Es pot veure que la funció s'assembla bastant a una quadràtica. Això és degut a què el nombre d'usuaris fa que augmenti el factor de ramificació del problema i també fa que calgui fer més moviments per arribar a la solució final del Hill Climbing. Es troba una corba de tendència exponencial $y = 134,22e^{0,0021x}$.

Usuaris	Temps (ms)
100	83,3
200	173,7
300	265,2
400	337,3
500	374,1
600	539,2
700	689,9
800	874,8
900	1.076,2
1000	1.666,5
1100	1.835,8
1200	2.407,3
1300	2.430,9
1400	2.588,20
1500	3.776,20
1600	3.741,00
1700	4.285,30
1800	5.315,80
1900	6.639,50
2000	7.395,50

Figura 6: Gràfic amb els temps d'execució en funció dels usuaris Taula 6: Usuaris - Temps

En el segon gràfic es pot veure que el temps d'execució del programa amb 200 usuaris disminueix a mesura que s'afegeixen més servidors. Això es degut a una optimització que fa la funció de successió quan s'usa l'heurístic 1. Com que només es té en compte el temps del servidor més ocupat, movent una única petició de servidor s'aconsegueix disminuir el valor de l'heurístic si la petició l'estava servant el servidor més ocupat. Per tant, la funció de successió només afegeix a la llista de possibles successors aquest tipus de moviments. Amb aquesta optimització es pot veure que el factor de ramificació no augmenta amb el nombre de servidors, sinó que disminueix, ja que el servidor més ocupat tindrà menys peticions. Es troba una corba de tendència $y = -45,69\ln(x) + 354,32$

Servidors	Temps
50	197,9
100	152,2
150	106,3
200	97
250	78,2
300	86
350	87,4
400	79,70
450	79,10
500	68,30
550	74,50
600	67,60
650	65,60
700	62,70
750	68,80
800	39,10
850	37,40
900	46,40
950	44,00
1000	39,10

Figura 7: Gràfic amb el temps d'execució en funció dels servidors Taula 7: Servidors - Temps

5.5

En aquest apartat es demana la diferència entre el temps de càlcul de la solució i el temps de transmissió total del resultat pels dos heurístics. Per obtenir aquests valors s'han fet 10 execucions amb llavors diferents per cada heurístic. Així doncs pel primer heurístic s'ha obtingut de mitjana $\bar{x} = 1.457.671s$ de diferència entre el temps total i el de càlcul, això representa un 0,005% del temps total. Pel segon heurístic s'ha obtingut de mitjana $\bar{x} = 480.236s$ de diferència entre els dos temps, representant així un 1,36% del temps total. Com es pot observar, l'heurístic 2 és el que triga un percentatge més alt del temps total de transmissió a donar la solució tot i així aquest percentatge és bastant petit i la solució trobada és molt millor.

Heurístic 1			Heurístic 2		
Transmissió	Càlcul	Diferència	Temps Transmissió	Temps Càlcul	Diferència
1.470.205	186,4	1.470.019	503.998	7608,5	496.390
1.566.881	185,2	1.566.696	517.399	7370	510.029
1.509.443	77,8	1.509.365	462.998	6491	456.507
1.398.426	47,2	1.398.379	481.014	5958	475.056
1.519.400	36	1.519.364	509.893	6571	503.322
1.368.733	50,8	1.368.682	462.345	5694	456.651
1.446.608	20	1.446.588	484.512	6431	478.081
1.351.137	63	1.351.074	457.649	6089	451.560
1.449.413	64,8	1.449.348	513.346	7325	506.021
1.497.250	50,4	1.497.200	475.598	6856	468.742

Taula 8: Temps de càlcul, de transmissió i diferència respecte la solució

En aquest apartat ha aparegut per primer cop el segon heurístic, el que busca minimitzar el temps total de transmissió però intentant també mantenir els temps dels servidors per separat el màxim de semblants possible. Com que en aquest cas hi ha més d'un factor a tenir en compte per l'heurístic, s'ha hagut de buscar els paràmetres que s'ajusten millor al que es vol a l'hora de calcular l'heurístic. Per trobar la funció heurística adequada al que es vol optimitzar, s'ha pensat que el millor és separar-la en dues parts. La primera serà la mitjana del temps de transmissió entre tots els servidors, és el primer element que es vol minimitzar. La segona ha de reflectir si els temps dels servidors són molt diferents entre ells o no, per això, s'ha escollit la variància com a mesura.

En un principi hi va haver el dubte sobre si elevar al quadrat o no la mitjana, però si no ses feia la variància era simplement massa dominant en l'heurístic, així que la funció final és la següent:

$$\mu \cdot \bar{x}^2 + \sigma^2$$

On σ és la variància, \bar{x} és la mitjana i μ és un factor que s'ha d'escollir experimentalment. Per tal de trobar el factor que multiplica a la mitjana s'han provat els següents valors:

Factor	Temps total de transmissió
0	1.524.629
1	1.405.788
2	1.168.544
3	938.895
4	777.606
5	680.148
6	619.330
7	575.850
8	555.613
9	536.870
10	524.984
20	486.875
30	480.912
50	476.062

Taula 9: Taula amb el valor usat del factor i el temps total de transmissió obtingut

5.6

En la taula es pot veure que el HC triga molt mes quan fa servir el heurístic 2 pero que es el que troba resultats millors. El simulated annealing es molt mes ràpid i casi arriba als mateixos resultats.

	SA	HC
h1	925'6	124'1
h2	521'7	6763'3

	SA	HC
h1	1.145.655,60	1.453.201
h2	526.029,00	483.024

5.7

En aquest exercici es demana l'evolució del temps d'execució i el temps total de transmissió en funció del nombre de replicacions pels dos heurístics.

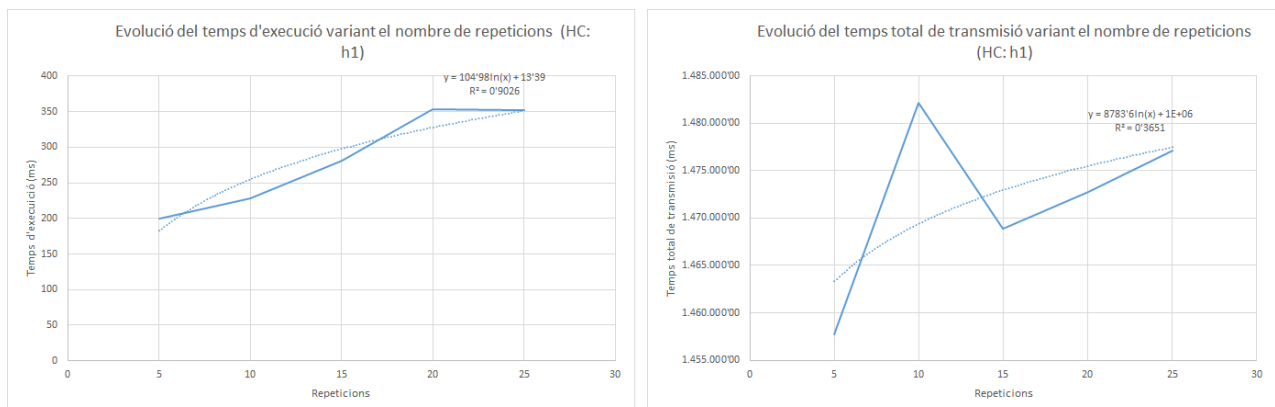

Figura 8: Resultats obtinguts amb l'heurístic 1

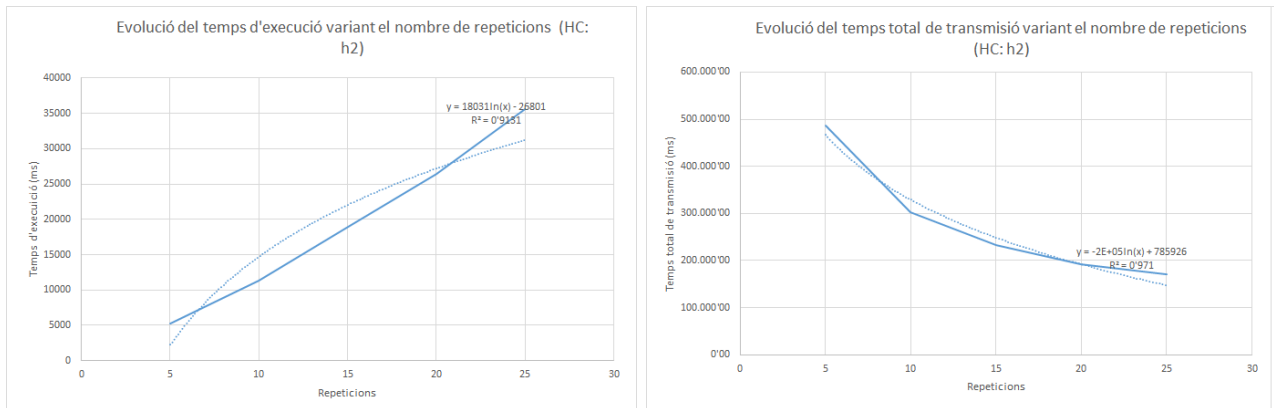

Figura 9: Resultats obtinguts amb l'heurístic 2

5.8

En aquest experiment s'ha de fer un anàlisi final dels dos algoritmes, en els experiments anteriors es pot veure que el Hill Climbing només troba resultats bons si usa l'heurístic 2, però aquest triga molt en trobar les seves solucions. En canvi el Simulated Annealing pot arribar molt ràpidament a resultats bastant bons, però no tant com els del Hill Climbing amb l'heurístic 2. La decisió entre quin dels dos algoritmes triar es basarà en què resulta més important pel nostre cas. Si es té una alta potencia de processament segurament es millor agafar com a algoritme el Hill Climbing amb el segon heurístic. En canvi si la potencia de processament es tan baixa que es més perjudicial trigar en trobar una solució que tenir-ne una molt poc optima seria millor el Simulated Annealing.